

Tudi delo geografskih krožkov je bilo obsežno. Krožki na različnih šolah so sodelovali pri gibanju znanost mladini, delali so raziskovalne naloge in se udeleževali geografskih tekmovanj.

V taki reviji je vsak geograf videl pomoč pri svojem delu v šoli. Aktivno sodelovanje vseh geografov je pripomoglo, da so bile objavljene tiste vsebine, ki smo jih pri pouku geografije najbolj pogrešali. K aktivnemu sodelovanju so bili povabljeni vsi geografi.

Obzornik je tako povečal število naročnikov, naročnik naj bi postala vsaka šola in vsak učitelj geografije. Povečano število naročnikov je omogočilo izboljšati tehnično opremljenost in tiskanje večjega števila kartografskega in tudi barvnega slikovnega gradiva ob zmerni ceni časopisa.

V osemdesetih letih je Geografski obzornik prevzel pomembno vlogo pri pomoči učiteljem. Na eni strani jih je uvajal v nove načine in metode dela, prinašal je programe za naravoslovne dneve, oblikoval program ekskurzij, predstavljal oblike terenskega dela in dajal pobude za oblikovanje geografske učilnice in kabineta. S tematskimi številkami in članki je zapolnjeval vrzel pomanjkanja učbenikov in druge didaktične literature.

Njegova vloga je ostala taka do nove šolske reforme in zadostne ponudbe učbenikov, delovnih zvezkov in ostalih didaktičnih materialov. Takrat so revijo prevzeli mladi geografi znanstveniki, ki so spremenili njen koncept. Potreba po šolski geografski reviji je ostala, vrzel je zapolnila Geografija v šoli.

Slavko Brinovec

Desetletje urednikovanja

Začetki mojega dela pri Geografskem obzorniku segajo v leti 1989 in 1990, ko sem bil upravnik revije in hkrati uredil vse številke šestintridesetega in sedemintridesetega letnika (nekaj števil skupaj z Matejem Gabrovcem, Karlom Natkom, Milanom Orožnom Adamičem in Metko Špes), čeprav je bil takrat formalno urednik še Slavko Brinovec. Leta 1989 sva z Milanom Orožnom Adamičem, ki je bil tehnični urednik revije, znova pridobila denarno podporo takratnega šolskega ministrstva, poskrbela za novo oblikovno podobo revije, ki jo je brezplačno pripravil Matjaž Vipotnik, in se spoznala z ustrezno tehnologijo, ki je omogočala pripravo revije v celoti z računalniki, kar je bistveno zmanjšalo stroške.

Leta 1991 sem postal glavni urednik, leta 1992 pa glavni, odgovorni in tehnični urednik revije. Moj najpomembnejši cilj je bil, da Geografski obzornik zares postane revija za popularizacijo geografije, zato sem moral pisce prispevkov prepričati, da je mogoče članke

napisati tudi na poljuden način in ob tem ohraniti visoko znanstveno raven, hkrati pa sem se zavedal, da bistveno večje število bralcev lahko zagotovi le izboljšana podoba revije s kakovostnimi fotografijami, zemljevidi in drugimi slikami. Popularizacija neke stroke, tudi geografije, je namreč za njen razvoj izjemnega pomena, saj se povečata njena razpoznavnost in njen pomen v družbi, na to pa se navezujejo, na primer zastopanost geografije v šoli, količina denarja, namenjena za geografsko izobraževanje in raziskovanje, ter vpliv geografije in geografov na dogajanja v državi. V skladu s tem sem ob podpori uredniškega odbora sprejel pomembno odločitev, da Geografski obzornik tiskamo v celoti v barvni tehniki, in tako je leta 1991 že prva številka osemintridesetega letnika izšla v barvah, kar je imelo ob osamosvojitvi Slovenije še večji simbolni pomen. Prvo barvno naslovnico je krasil budistični Opičji tempelj (Swayambhunatah), ki stoji nad Katmandujem v Nepalju. Posnel jo je Drago Kladičnik, ki je v kasnejših številkah še večkrat predstavljal manj znane dežele sveta.

Postopoma sem standardiziral podobo Geografskega obzornika. Uvedel sem vse prvine, ki jih je prek svojih navodil o oblikovanju periodične publikacije kot celote in članka kot njenega sestavnega dela zahtevalo pristojno ministrstvo. Število strani se je ustalilo pri dveh tiskarskih polah, to je dvaintridesetih straneh, število vsebinskih sklopov oziroma rubrik pa pri šest. Rubrika Raziskovanje je prinašala bolj znanstveno usmerjene članke, rubrika Popotovanja pa bolj potopisne ali celo esejsko oblikovane prispevke. Rubrika Izobraževanje je bila namenjena predvsem prispevkom, izrazito usmerjenim v šolsko prakso.

Rubrike Dogodki, Ocene in Društva naj bi bile namenjene čim bolj svežim informacijam, kar je bilo glede na četrtno izhajanje revije težko doseči, pa vendarle lažje, kot na primer pri Geografskem vestniku, ki je takrat izhajal le enkrat letno. Moj oddaljeni ideal je bila revija National Geographic, ob upoštevanju slovenskih razmer, predvsem finančnih in kadrovskih možnosti, seveda. Velika količina vloženega dela in navdušenja je prinesla tudi vzpodbudne rezultate. V nekaj letih se je število naročnikov več kot potrojilo, število člankov, ki so jih pošiljali avtorji, je presegalo razpoložljivi prostor, geografom so se pri pisanju prispevkov v vse večji meri pridruževali tudi strokovnjaki drugih strok in ljubitelji geografije, dvignili smo raven znanstvene in potopisne fotografije, še najbolj pa kakovost zemljevidov, ki smo jih ob koncu devetdesetih let pripravljali le še z digitalno tehnologijo.

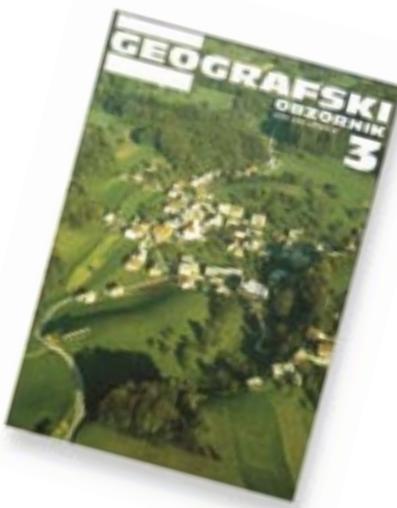
Leta 1995 je bil Geografski obzornik na sejmu Geoforum v Nemčiji nagrajen kot najboljša revija v svoji konkurenci iz tako imenovane "Nove Evrope". Krasili naj bi ga pestra vsebina in oblikovna raznolikost, neobičajni za monotone strokovne revije z "vzhoda". Upam pa, da smo se odločili za takšno stopnjo oblikovne raznolikosti, da smo pritegnili nove bralce, hkrati pa ohranili podobo resne znanstvene oziroma strokovne revije.

Zadnji Geografski obzornik, ki sem ga uredil, je bila prva številka šestinštiridesetega letnika, ki je izšla zgodaj pomladi leta 1999. Tako je šlo "skozi moje roke" deset letnikov s štiridesetimi številkami (nekaj dvojnih) in še ena številka enajstega letnika za povrh. Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil članom uredniškega odbora, ki so

mi pomagali pri premagovanju številnih težav, predvsem finančnih, in svetovali pri urednikovanju največje število let, tudi pri zadnji številki: Dragici Borko, Slavku Brinovcu, Karmen Cunder, Dragu Kladniku, Marku Krevsu, Juriju Kunaverju in Mihi Pavšku, ki je bil tudi dolgoletni upravnik Geografskega obzornika.

Drago Perko

Geografski obzornik na začetku novega tisočletja

Uredniško mesto revije Geografski obzornik sem prevzel leta 1999 in na tem mestu nasledil Draga Perka, ki je revijo pred tem urejal vrsto let. Da bi bila uredniška politika revije odraz dovolj širokega spektra različnih pogledov in mnenj, je bila zbrana ekipa sodelavcev z različnih geografskih in drugih institucij (tako z raziskovalnega kot pedagoškega področja). V uredniškem odboru so tako v minulih štirih letih sodelovali Maja Topole in Miha Pavšek z

Geografskega inštituta Antona Melika ZRC SAZU, Drago Kladnik s tedanjega Inštituta za geografijo, Valentina Brečko in Tatjana Resnik Planinc z Oddelka za geografijo Filozofske fakultete, Ana Vovk Korže s Pedagoške fakultete v Mariboru in Karmen Cunder z Zavoda za šolstvo Republike Slovenije. Sredi mandata je prevzel mesto upravnika revije še Damir Josipovič z Inštituta za geografijo. Po njihovi zaslugi in zaslugi drugih sodelavcev je lahko revija redno prihajala med bralce in ohranjala ustrezno kakovostno raven. Število naročnikov v tem obdobju je bilo ves čas blizu tisoč, med njimi pa so bile številne šole in knjižnice, učitelji in študenti geografije, drugi geografi, pa tudi tisti, ki jim je bila geografija tako ali drugače pri srcu. Posebej kaže omeniti člane Ljubljanskega geografskega društva, ki so predstavljali najštevilnejšo skupino bralcev.

Revija je lahko nemoteno izhajala v veliki meri ravno zaradi številnih naročnikov. Poleg tega je izdajanje Geografskega obzornika subvencioniralo Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport. Tako je revija finančno ves čas poslovala pozitivno. Tudi zanimanje avtorjev za sodelovanje je bilo dovolj veliko, da je omogočalo pripravo štirih števil letno. V reviji je v minulih štirih letih z daljšimi strokovnimi prispevki sodelovala vrsta avtorjev. Njihova vsebina je bila zelo raznovrstna in je segala od strokovnih člankov, v katerih je bila v ospredju potopisno obarvana regionalnogeografska tematika, do prispevkov, ki so obravnavali rezultate znanstveno-raziskovalnega in pedagoškega dela. Poleg tega je revija objavljala tudi obvestila o različnih dogodkih z izobraževalnega in znanstvenega področja, ki so bili pomembni za geografsko stroko, o dejavnostih geografskih društev iz